

ОБОРОНИТИ Й ВРЯТУВАТИ КУЛЬТУРУ

«Вас не повинна вводити в оману зовнішня схожість «росіян» із людьми».

Лев Толстой. «Хаджі-Мурат»

«В душі кожного росіянина... живе хитра зла тварина»

Нинішня російсько-українська війна – війна екзистенційна. Черговим підтвердженням цієї воєнно-стратегічної і геополітичної аксіоми став безпрецедентний ракетний обстріл Києва ворогом уночі 17 червня. Під час цієї терористичної атаки загинули щонайменше 28 мирних жителів, понад 130 зазнали поранень. Таких масових руйнувань у місті не було з початку повномасштабного вторгнення ерефії. Маємо брутальне свідчення державної політики геноциду, яку московія здійснює проти українців.

Через три дні російська окупаційна армія ракетами й ударними безпілотниками вдарила по Одесі. На тлі трагедії приморського міста кремлівський диктатор під час Петербурзького міжнародного економічного форуму 20 червня вкотре продемонстрував традиційний вияв алогічного мислення, притаманного нащадкам андрофагів. Під бурхливі оплески триколонних дикунів лідер ерефії нічого сумняшся заявив, що росіяни та українці є «одним народом». Sic! Але якщо «адін народ», то чому московити методично вбивають українців? За схиленою логікою очільника рашистів, «вся Україна – наша», бо начебто це «визнання реалій на землі». Резюме диктатора: Україна має офіційно погодитись з втратою окупованих територій.

Символічно, що серед зруйнованих 17 червня об'єктів Києва виявився **об'єкт культури** – видавництво «Український пріоритет». Внаслідок ворожої атаки офіс та склад видавництва були повністю знищені. Десятки тисяч книг перетворилися на попіл. Згоріла безцінна література, що формує національну свідомість та плекає патріотизм.

Чому стала реальністю політика дикунів, варварів, убивць, грабіжників, терористів? Однією з причин є шкільне виховання на ерефії. Ось що написано в підручнику для 11 класу «История России. 1945 год – начало XXI века» (С. 396) авторства Р. Мединського і А. Торкунова: «*Український неонацизм. Декілька поколінь в Україні, починаючи з 1990-х років, виховувалися у ворожості до Росії на неонацистських ідеях. Тут важливо розуміти наступне. Український неонацизм – це аж*

ніяк не пряме повторення німецького націонал-соціалізму 1920–1940 років. Це значною мірою нове явище. Це озлоблене національне, мовне, культурне насильство агресивної меншини над більшістю. <...> А річ у тому, що в сучасній українській освіті правлять бал вихідці із Західної України, які агресивно нав'язують свій діалект, свою картину світу, свою версію «історії». Мільйони простих людей опинились під тиском, їх заставляли відмовитись од своєї мови і культури, від своїх друзів і родичів у Росії». Як мовиться, без коментарів. Утім слід зазначити, що одним із авторів цього сумнівного за інтелектуальним рівнем підручника є Володимир Мединський, очільник делегації рф у Стамбулі. І цим усе сказано.

Про сутність рашизму написано достатньо. Чимало дослідників упевнені, що рашизм як політична ідеологія та соціальна практика нинішнього владного режиму Росії, сформованого на початку ХХІ століття, базується на ідеях «особливої цивілізаційної місії» росіян, агресивному несприйнятті культури інших народів, передусім слов'янських. У висліді рашисти звиродніло атакують українські міста та вбивають мирних мешканців.

Карл Густав Юнг якось зауважив, що «в душі кожного росіянина, на відміну від європейця, живе хитра зла тварина». Щоб переконатись у слушності цієї характеристики філософа, достатньо переглянути відеонарізку [https://zalesny.ch/photo/wekill2025/wekill.mp4] з фрагментів передач російських державних телевізійних шоу, на яких тамтешні пропагандисти, політики, військові вдаються до відвертих, геноцидного штибу погроз на адре-

су українців: *«Це «руські люди» (про українців мовиться. – О. Р.), в яких вселився біс. І ми йдемо їх не вбивати, ми хочемо їх переконати. Але якщо ви не хочете, щоб ми вас переконували, ми вас вб'ємо. Вб'ємо, скільки потрібно: мільйон, п'ять мільйонів, хоч усіх винищимо»* (Павло Губарєв, колишній лідер проросійських сил Донецька); *«Треба, щоб від Києва залишилися руїни і там стояв наш прапор зверху на цих руїнах, я думаю до цього треба прийти»* (Андрій Гурульов, депутат Держдуми, генерал-лейтенант); *«На хрін знищити Київ, знищити Львів. Портів міста мають бути знищені, стерті з лиця землі... Ми або переможемо, або людство зникне»* (Володимир Соловйов, телеведучий); *«Знищити все, до чортової матері, все живе у Харківській області»* (Ольга Скабєєва, телеведуча)...

Незадовго до київської трагедії 17 червня один із найвойовничіших і найнепримиренніших рашистських пропагандистів Іван Панін цинічно заявив, що російським патріотам бракує гучних перемог в Україні: *«Ми настільки сильно втомилися од відсутності якихось гучних новин з України, які б трошки нас порадували... Щодня повідомляється про взяття нових населених пунктів, але так, щоб це справді струснуло й розбіглося по всіх інтернет-ЗМІ, в тому числі по Telegram-каналах, щоб порадували кожну російську людину, кожного патріота Росії давним-давно не було»*.

Після того, як СБУ завершила операцію «Павутина», здійснивши успішну атаку бойових дронів на стратегічну авіацію москвитів, цей пропагандист розтлумачив глядачам, що росіянам дуже потрібна пропагандистська картинка: *«У них є чим похвалитися, є що показати аудиторії. Я маю на увазі ось це задимлення... Нам теж треба щось показувати. Має бути якась картинка, щоб у всьому світі бачили, що не тільки у нас, а й в Україні відбувається найсправжніший бій»*.

Мовляв, російським патріотам замало дивитися на українців, які сидять без світла і без води через розбомблені

електростанції. Росіяни радіють, «коли щось димиться, вибухає чи щось зруйноване...». Далі Панін відверто демонструє свої садистичні нахили, які поділяє більшість населення росії: *«Ось учора був справді гарний удар по Херсонській адміністрації. Ось це я розумію. Ось такі кадри потрібні, щоб вони розбігалися по найкращим Telegram-каналах. Це нам би зайвий раз нагадувало, що ми справді просуваємося вперед, що ми справді налаштовані рішуче»*.

Про те, що собою являє росія та її населення, в різний час констатували самі росіяни: салтикові-щедріни, чехови, буніни, горькіє, ільїни тощо.

«Повинен висловити свій печальний погляд на «російську» людину – вона має таку слабку мозкову систему, що не здатна сприймати дійсність, як таку» (Іван Павлов, фізіолог, лавреат Нобелівської премії).

«Методом селекції в «росії» вивели жахливих моральних виродків, у яких саме поняття добра і зла повернуто навиворіт. Усю свою історію ця нація борсається у лайні і при цьому бажає потопити в ньому весь світ» (Іван Ільїн, російський філософ).

Майже сто років тому академік Володимир Вернадський передбачав повне виродження «російського» населення: *«Вражають бідність, пияцтво, злодійство, аморальність та грубість. Я найбільше боюся біологічного виродження»*.

Передбачав деградацію «російського» населення письменник Іван Бунін: *«Я з жахом думаю, кого народжує це п'яне, криваве бидло»*.

«Якщо через 100 років мене не запитують, що відбувається в «росії», я відповім: п'ють і крадуть» (Михайл Салтиков-Щедрін).

«Про ненависть до росіян ніхто не говорив. Почуття, яке відчували все від малого до великого, було сильнішим за ненависть» (Лев Толстой. «Хаджі-Мурат»).

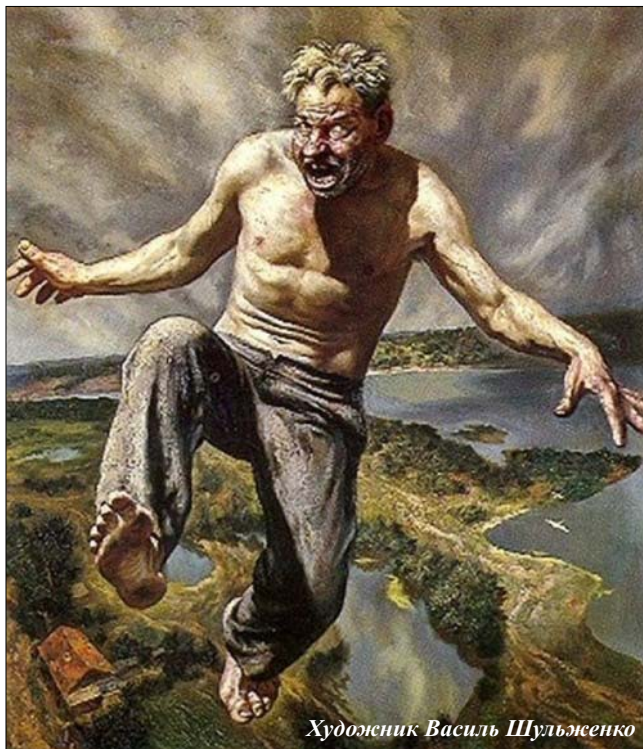
«Немає в цьому світі дрібнішої, сволочнішої й хамовитішої особини, ніж кацап. Народжений у нацистській країні, вигодований пропагандою нацизму, цей виродок ніколи не стане Людиною. У його країні немає друзів – або холоу, або вороги. Його країна здатна лише загрожувати, принижувати та вбивати. І за збереження статусу «росії» рядовий кацап готовий пожертвувати власним життям, життям своїх батьків та дітей, якістю життя власного народу. Воістину: кацапи – звірі. Люті, кровожадні, але ... смертні» (Олександр Солженіцин).

Про несумісність таких геополітичних систем як Росія та Україна, а також про рашизм писав і автор: *«Україна і Росія є несумісними системами»* [https://gazeta.ua/articles/opinions-journal/_ukrayina-i-rosiya-ye-nesumisni-mi-sistemami/721332]; *«Рашизм – ракова пухлина для людства»* [<https://universum.lviv.ua/data/magarticles/files/3086.pdf>] тощо.

У згаданих публікаціях порушувалася проблема відсутності у московії поняття культури в сенсі західного, європейського розуміння головних засад моралі та гуманізму.

Культура – поняття надзвичайно розмите. своїм стереотипом поведінки, уявленням про Добро і Зло. Наприклад, для канібала Бокасси, екс-імператора Центрально-Африканської Республіки, який розмовляв прекрасною французькою мовою, поняття культури було зовсім інакше, ніж у корінного парижанина.

У різних народів різна система вартостей. Так, О. Сол-

Художник Василь Шулженко

женіцин відзначає, що «росіяни поважають убивць і великих лиходіїв». Босняцький індивідуалізм росіянина («так пішли ви всі до такої-розтакої метри!») будь-якої миті готовий вступити в конфлікт зі всесвітом. *«Наша матінка Росія всьому світу го-ло-во! – заспівав раптом диким голосом Кирюха, поперхнувся і замовк. Степова луна підхопила його голос, понесла, і здавалося, по степу на важких колесах покотилася сама дурість»* (Антон Чехов. «Степ»).

Така нікчемна людиноподібна істота, попри жорстку заборону, може відкрити «скриньку Пандори», не усвідомлюючи трагічних наслідків свого вчинку. Що й трапилося в росії 1917 року і повторилося в Криму в лютому 2014-го.

Ефект Даннінга-Крюгера і деградація культури

Індивідуалізм росіянина не має нічого спільного з індивідуалізмом німця чи голландця, який зародився в протестантській Європі, громадяни якої вважали найвищою чеснотою особисте діяння, а не колективне моління. Відносини з Богом відбувалися індивідуально, без посередників, що не могло не позначитися на підприємливості, успіхові в бізнесі та побуті. Для москвитів таке життя-ве кредо ніколи не було прийнятним. Бо у них інша культура, інша система цінностей.

Ставлячи актуальне для українців запитання «Чому Європа та Захід такі важливі для нас?», канадійський архітектор Роман Кассіян дає чітку відповідь: *«Тому, що це єдина цивілізація, яка себе обсервує, аналізує, яка відносно об'єктивно записує те, що сталося, шукає розуміння того, що сталося, і робить з цього висновки, яка з'ясовує причини подій і намагається вчитися з досвіду. Це закладено у її історичних коренях... Державність дає українцям змогу, вперше в історії від довгих віків, налагодити безпосередні відносини із західним світом та активно брати участь у шуканні розв'язок некутих питань людського життя»*.

Шукаючи пояснень нерівномірного розвитку різних націй, науковці беруть до уваги як внутрішні, так і зовнішні чинники. За О. Шпенглером, усвідомлення історія, – це низка автономних культур, кожна з яких формувалася ізольовано, виробляючи свій оригінальний стиль. Пересічний вік культури етносу 1000 років. А далі настає небуття. Культура вмирає, вичерпавши всі можливості існування народів та їхніх атрибутів державності. Це добре видно на прикладі так званої «російської культури».

Слухаючи співрозмовників «з-за поребрика» Віталія Дрібниці, автора популярного YouTube каналу з історії «Vox Veritatis», усвідомлюєш, що ефект Даннінга-Крюгера наклав ерефію повністю і безповоротно. У «Листах про добре і прекрасне» російського вченого-філолога Дмитра Лихачова знаходимо пояснення психологічної недолугості сучасного середньостатистичного росіянина: *«Дурний не любить розумного, неосвічений освіченого, невихований вихованого тощо. І все це прикривається якоюсь фразою: «Я людина проста...», «я не люблю мудрувань», «я прожив своє життя і без цього», «все це від лукавого» тощо. А у душі ненависть, заздрість, почуття власної неповноцінності»*.

Боротьба зі Злом, уособленням якого нині є москвія, – це багатоаспектна, високотехнологічна дія, яка потребує глибинних знань. Щоб перемогти ворога, треба володіти не лише сучасною зброєю, треба докладно вивчити соціальне буття противника, знати його історію, мен-

Художник Василь Шулженко

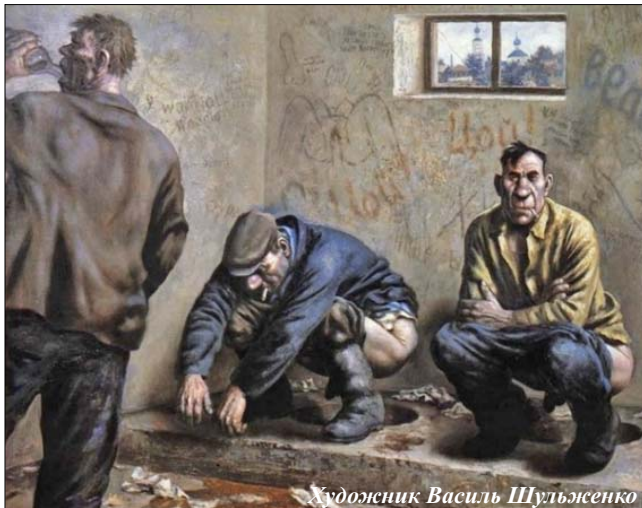
тальність, культуру. На цій своєрідній матеріальній частині добре розуміється великий музикант, всесвітньо відомий радянський, російський, британський, німецький і швейцарський піаніст і диригент Андрій Гаврилов. Його думки варті уваги.

Так, 2016 року Андрій Гаврилов поділився думками про війну [<https://www.golos.com.ua/article/263614>], яку почала росія: *«Кремль не ізольований від суспільства, і якби суспільство активно відкидало війну, то і Кремль не міг би її вести, а він веде дві війни паралельно... Це свідчить про те, що суспільство морально розкладене і йому найважливіше приватне благополуччя, в обмін на яке воно готове зрадити всіх і вся. <...> Мені було зрозуміло, що російські солдати будуть на території України ще в середині 90-х. Інакше й бути не могло! <...> Меми «братерство», «єдність» і т. д. – синоніми поневолення, якими імперія маскує свою сутність»*.

Сучасних росіян музикант сприймає як клінічних ідіотів [Клінічні ідіоти – <https://www.youtube.com/watch?v=vvfKcIr5mYk>]: *«Я думаю, що Росії потрібно зараз тільки медичне телебачення. Ніяке Вільне Російське Телебачення в Європі не допоможе 140 мільйонам клінічно хворих людей»*.

І далі: *«Російськомовне суспільство настільки деградувало інтелектуально, естетично, культурно, психічно, психологічно, що нічого зараз не можна зробити, поки росіяни не переживуть катастрофу подібну до нацистської Німеччини... У росіян пошкоджений інтелект, у росіян пошкоджена психіка, у росіян повністю відсутня культура і зробити тут що-небудь неможливо доти, доки не почнеться новий емпіричний досвід. <...> Вироджено все. І не може бути інакше. Ми перебуваємо в становищі випаленої землі, яку почали випалювати з жовтня сімнадцятого року. Що ж ви хочете, чорт забирай! 104 роки випалювання напалмом всього живого і всього, що показує риси інтелекту. У нас немає ні шансів, ні ресурсів, ніяких можливостей. Росіяни вироджені повністю. Треба все починати з нуля»*.

Ми повинні піти в глибоке, глибоке коріння, в національні фізіологічні звички племені російського, що змішалася з гігантською кількістю агресивних кочівників і які вибрали історичний шлях пограбування і насильства.

Нинішні так звані росіяни, росіянами ніякими не є вже давним-давно. Це тінь тієї агресивної грабіжницької історії, якій вже незабаром тисяча років. Вони, як і всі люди, раби інерції, яку називають системою. Ніяка це не система, це інерція грабіжницького способу життя, грабіжницького менталітету, який майже тисячоліття пестувався».

Ось як Андрій Гаврилов характеризує російського диктатора і удосконалену ним антилюдську систему [Тебе не чують. Великий музикант про глухоту росіян – <https://www.youtube.com/watch?v=Y-p9SOVztdA>]: «Путін – це висуванець великої мафіозної структури під назвою КДБ (пригадався Михайл Салтиков-Шчедрін: «Якщо росіянам дозволити вибрати собі ватажка, вони обирають найбрехливішого, найпідлішого, найжорстокішого, разом з ним вбивають грабують гвалтують, згодом звальюють на нього свою провину. Через деякий час церква проголошує його святим». – О. Р.), яке керує злом на планеті свідомо, набираючи дедалі більше сил, зрештою дістає неймовірну міжнародну підтримку завдяки перемозі у Другій світовій війні. Вже геть з'їхавши з глузду, ці мерзотники використовували російський народ як інструмент, і домоглися дуже великої підтримки світової спільноти. Це їм дало можливість творити те, що вони творять сьогодні. Це абсолютно божевільні люди, які не мають у собі нічого людського. Це якісь мікроби в образі людей. <...> І якби у цих мерзотників вистачило стратегічного мислення, то вони могли б спокійно розкласти світ за 50-70 років <...> Якби вони не почали війни з українцями, якби не найшла коса на камінь... Це було неймовірне історичне везіння для Правди і Життя, що вони полізли в Україну. Для мене Україна зараз уособлює Європу, тому що Україна – це європейський кулак. І ось ця стратегічна помилка цих «бісів» дає надію на те, що ми знаходимося зараз на порозі в принципі переломного моменту всієї історії людства. Боротьба українців зараз уособлює кулак добра та здорового глузду. Це вкрай важливо для всього людства, для всієї історії. Тому що знищивши цю гідру, автоматично, як картковий будиночок, посипляться й Іран, і режим Латинської Америки, і КНР».

«Країна хвора на масову ідіотію»

Андрій Гаврилов подає приклад глибокого аналізу антигуманної «етнічної антисистеми» (за Левом Гумільо-

вим), даючи точні оцінки та характеристики сучасним представникам так званого «російського світу».

В одному зі своїх відеоінтерв'ю музикант веде мову про російську культуру, як відсталу функцію недорозвинених печерних людей [Як сталося, що росіяни стали дикунами чи вони були такими завжди? – <https://www.youtube.com/watch?v=Y-p9SOVztdA>]: «Ми стикаємося з допідлітковою інфантильною свідомістю. Тобто це абсолютна дегенерація людини. Це люди, які не переступили навіть розвитку пубертатного періоду. Я зараз не промовляю метафорами і гіперболами, я кажу абсолютно реалістично. Те, що бачу, – це люди з десяти-дванадцятирічним рівнем мислення. Що з цим робити, я не знаю. Це тотальна мозкова деградація всього народу, всієї нації. Всієї держави... Країна хвора на масову ідіотію. Ми маємо справу з моральними ідіотами, інтелектуальними ідіотами. Давайте наберемося сміливості і будемо говорити про це відкрито. <...> Це відстаюча цивілізація. Це гігантська територія, населена гігантською кількістю народностей (скільки їх там – 160?) геть відсталих людей. Ми маємо справу з дикунами, серед яких сформувались лідери (я маю на увазі людей з достатньо розвинутою свідомістю), які повчилися там, повчилися сям, побували в Європі і так чи інакше упорядкували свою мозкову систему. Якщо користуватися лексиконом фізіолога Івана Павлова. <...> Не можна комунікуватися на рівних з людьми відсталої свідомості, маючи 600–800-літній розрив у часі, у свідомості й розвитку. Свідомість XII століття не перетинається зі свідомістю XXI століття. <...> Немає російської людини з недеформованим мисленням який, за винятком одиниць, які через ті чи інші обставини пішли з соціуму і вийшли за межі так званого російського світу <...> З росіянами не можна розмовляти серйозно ні про що. Коли у них будь-який ар-

гумент починається з «а ось», з «а у них», коли аргумент починається по-дитячому – «а у тебе ніс картоплею», ми стикаємося з мисленням дванадцятирічного – «а у них негрів лінчують», «а у них сегрегація», «а в англійців – колонії»...

Росіяни не спроможні проаналізувати те, про що ми говоримо, не будучи фахівцями, не будучи істориками, не будучи культурологами, а просто загальноосвіченими нормальними людьми з достатньо реалістично розвинутою свідомістю. Свідомість росіян це не охоплює. Тому вони кажуть: «А у вас лінчують негрів, у вас індіанців побили, а англійці хотіли свободу знищити в Америці».

Ми маємо справу з дуже слабкою мозковою системою. Академік Іван Павлов неодноразово про це говорив у своїх лекціях з фізіології та психології. Про те, що російський народ має дуже слабку мозкову систему, не відрізняє зміст від форми, він не розуміє і не приймає зміст. Він форму приймає за зміст. Тому звідси нескінченна довіра до гасел, до зовнішнього, різноманітного і яскравого за формою. Російський мозок неспроможний аналізувати, неспроможний вникати у найпростіші процеси. Треба вдумливо і цілеспрямовано працювати над поглибленням критичного та аналітичного мислення росіян, працювати над їхньою мозковою системою. <...> Я вважаю, що над цим має працювати вся планета, аби не було серйозної небезпеки. Однак планета зараз себе веде вкрай дивно, і це наводить на сумні роздуми, що вона теж подурнішала. Я кажу про Європу, про поведінку Америки.

Ми бачимо, що наші дикуни, володіючи великою кількістю готівки, яку викачують із землі, успішно корумпують цивілізацію, отупляють людей. Цивілізація, яка втратила позитивну інерцію ідеалів, яка згодна за гроші подурнішати, робить це семимильними кроками. А це розкладання, декаданс цивілізації. Цьому сприяє забруднення західної цивілізації російськими дикунами, оскільки вони зараз мають інструменти корупції».

Чи розуміє людство, з ким має справу? Чи усвідомлює, що нині Україна уособлює собою культурний фронт між європейцями та московитами, зміцнюючи східний кордон західного світу? Чи самі українці розуміють свою цивілізаційну місію? Чи звертають увагу на заяву рашистського диктатора: «Там, де ступає нога російського солдата – все наше». На жаль, навіть у нинішній час жорсткого мілітарного й культурного російсько-українського протистояння далеко не всі високопосадовці в Українській державі зважають на це...

«У нас немає іншої опції – не воювати. Це повинні усвідомити всі. Мабуть, зараз люди в Харкові розуміють це більше, ніж люди на Закарпатті. І люди на Закарпатті повинні зрозуміти... Я без жодної прив'язки до регіону, але я розумію, що там спокійніше, і я розумію, що люди там не так відчують війну, як на прифронтовій території. І дуже важливо зрозуміти, що якщо впаде Харків чи Запоріжжя, Дніпро – Київ, Львів, Ужгород, вони будуть там. І не воювати у нас немає вибору» (заступник командира 12-ї бригади спеціального призначення «Азов» НГУ Святослав Паламар – «Калина»).

Замість післямови

Цивілізація ґрунтується на КУЛЬТУРІ, на культурних

надбаннях. Для тих, хто не розуміє значення мови, яка є виразником культури, подаємо популярне пояснення від ШІ (штучного інтелекту): *«Мова є невід'ємною частиною культури, оскільки вона є носієм та виразником культури, її історії, традицій, цінностей та уявлень. Мова не просто засіб спілкування, а й форма збереження та передачі культурної спадщини від покоління до покоління»*. А ще ШІ стверджує, що термін «ідіотія» (від грец. «невігластво») застарілий. Він, мовляв, позначав найважчий ступінь розумової відсталості. В сучасній психіатрії використовують термін «глибока розумова відсталість», «розумова відсталість глибокого ступеня».

Мусимо визнати, що в Україні трапляються клінічні ідіоти (ШІ стверджує, що термін «ідіотія» застарілий, а в сучасній психіатрії використовують термін «глибока розумова відсталість», «розумова відсталість глибокого ступеня»), які вперто триндають про «загадкову російську душу», досі мліють від її виявів і ніяк не можуть позбутися використання колоніального «язика» на державній службі.

«Цікаво, чи знають у Міністерстві юстиції України, чи знає Olga Stefanishyna, що в районних судах Києва деє 90% співробітників спілкуються у казенних стінах російською мовою? І навіть страшний ракетно-дроновий удар по киянах напередодні не змінює цю одіозну практику. Додаймо до цього інформацію про адвокатку – мабуть, члена медведчуківської нацасоціації адвокатів, – яка дозволила собі сказати: мовляв, засуньте свою мову в жопу. З такими кадрами на українському тлі дуже важко вигравати екзистенційну війну» [Тарас Марусик, мовознавець – https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=4127186187605901&id=100009436811142&mibextid=wwXlfr&rddid=pNOVfPLyqW7M9AgC#].

В екзистенційній війні з росією виживемо, якщо захистимо власну культуру. «Якщо ми економимо на культурі, то за що воюємо?» – здивувався Вінстон Черчилль, коли йому принесли на розгляд бюджет країни.

Думка знаменитого британський прем'єр-міністра повчальна, напевно непроминальна. Не забуваймо, що Україна – це найбільша держава, що розташована на перетині європейського (християнського) та азійського (мусульманського) світів. Той, хто оборонить Україну, її культуру, зможе впливати на важливі євразійські економічні та геополітичні процеси.

Олег К. РОМАНЧУК